

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta práce

Práci předložil(a) student(ka): Barbora Čapková

Název práce: Proces stávání se občanem v kontextu České republiky

Oponoval: Martin Švantner, PhD

1. **CÍL PRÁCE:** Cíl, který byl snahou o příspěvek k široké problematice integrace cizinců z hlediska vztahu formálního a neformálního občanství, byl podle mého soudu naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Vzhledem (i k autorkou proponované; s. 3) komplexnosti tématu jsou některé pasáže poněkud zkratkovité či příliš obecné (s. 3 „jde o zacyklený a provázaný proces“). Zejména mám na mysli pasáže, kde autorka používá řadu odborných termínů a koncepcí, které by stálo za to prohloubit, či lépe zakotvit nebo vysvětlit: „pocit sounáležitosti“; „patření“ (a vůbec celý fenomenologický a sociálně psychologický rozměr zkoumaného); „hodnoty majoritní populace“ (jaké jsou a jak je zjistit? Co a jak se definuje jako „majoritní“ a „minoritní hodnota“?); „symbolické dimenze“ a „integrace na symbolické rovině“ (jak se konstituují? Pro koho a jak jsou specificky sociálně funkční?) atp.

Dochází pak tomu, že v některých místech textu (např. s 8) dochází k jisté instrumentalizaci až reifikaci pojednávaných koncepcí – jako například „otevřenost státu“ - v jakém smyslu se míní „stát“? Jako „symbolická dimenze jednání“, „majoritní populace“, nebo jako právní rámec, ovládnutí jistého teritoria? Nabízí se zde otázka jak se něco jako otevřenost státu projevuje vzhledem k spacialitě (město a venkov) či ve vztahu k zahraniční politice a mezinárodním vztahům (potřeba dělníků z východu vs. váleční uprchlíci vs. tzv ekonomický migrant).

Jinými slovy, přestože autorka chce pracovat kvalitativně, často se v úvodních teoretických pasážích odvolává na makroměřítko („strukturální integrace“, „otevřenost většinové populace“, „globalizace a migrace“...). Banálním zjištěním, navíc převzatým, je, že „občanství je „žitá zkušenost“ ovlivněná společnostmi, kulturou, politikou a vzděláním (s. 12)

Odtud i obecnější metodologický problém, kdy ve výpovědi respondentů/respondentek se mají vyjevit tak rozsáhlá paradigmata jako „sociální struktura“, „sociální změna“ a dokonce „historický kontext doby“ – takový záběr dle mého názoru přesahuje možnosti BP.

Shrnutí, ačkoliv se text snaží pracovat s tématem relacionisticky (s. 21) a pluralisticky, tato snaha je nakonec spíše rétorickým ornamentem (s. 32) a vyznění se nakonec opírá o substancializovanou, reifikovanou a binaristickou tvrzení („individuum“ vs „společnost“).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Nemám žádné podstatné výhrady (pouze nesprávné psaní jmen: s. 11 „Alaint Tourain“)

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Přes výše uvedené výhrady oceňuji poměrně sevřený styl textu, zvládnutí práce s poznámkovým aparátem a orientaci v literatuře a vlastní autorčin výzkum.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

Jak autorka přesně pracuje s pojmem „historický kontext“?

Jak autorka přesně pracuje s pojmem „vliv“?

Jak autorka přesně pracuje s pojmem „přirozený sociální kontext“?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Velmi dobře.

Datum: 30. 5. 2019

Podpis: